

Sant Bartomeu destruint l'ídol, de Joan i Perot Gascó, pintors renaixentistes

Es tracta d'una taula pictòrica adquirida pel Museu Episcopal de Vic (MEV) en una subhasta que tingué lloc el passat mes de maig. Es completa així la col·lecció de pintura renaixentista d'aquest museu i ensem facilitarà conèixer i explicar millor una etapa particularment interessant del taller dels pintors vigatans integrada gairebé de manera

Foto: MEV

exclusiva per la producció dels membres de la família Gascó i, en particular, per Joan i Perot Gascó, pare i fill respectivament. D'origen navarrès, s'establiren a Vic a principis del segle XVI on, durant la primera meitat d'aquest segle, es convertiren en insignes representants de la pintura de l'època a Catalunya. La col·lecció que es guarda al MEV constitueix el conjunt més ric i complet de la seva pintura.

La taula recentment adquirida representa un dels miracles de Sant Bartomeu a l'Índia. Davant l'admiració de la cort, l'apòstol obliga un diable a destruir la pròpia estàtua on s'amagava. És l'únic element que s'ha conservat d'un retaule format per nou compartiments. Encarregat a Joan Gascó, el 18 de desembre de 1525, per la Confraria dels Blanquers i Assaonadors de la ciutat, havia de tenir-lo acabat per la festa patronal de l'any següent. El seu lloc de destí fou la capella de Sant Bartomeu de l'Hospital de Pelegrins de Vic situada a l'altra banda del pont romànic de Queralt, al carrer de Sant Francesc.

Al segle XIX, en 1838, es va fortificar la línia externa de la muralla i s'enderrocaren diversos edificis, entre altres, l'església i l'hospital de Sant Bartomeu. En ocasió d'aquest enderroc el retaule desaparegué i la taula en qüestió va anar a parar a mans privades que van deixar-la en dipòsit al MEV des de la seva fundació, el 1891, fins després de la Guerra Civil. Llavors la peça fou enretirada del Museu i canvià de mans diverses vegades. Apareguda en una subhasta el març de 2009, fou el moment de la seva tornada al Museu.

Foto Contrast

full

DIOCESÀ

SOLSONA | VIC

Dites casolanes | Sebastià Codina.....

Avui per mi, i demà per tu

Tard o d'hora ningú no se n'escapa. Els mals moments ens esgarrapen i ens planten cara fins i tot quan més despistats anem pel món.

compte. Són sempre repeticions, encara que siguin de mal gust.

Recordo dels meus anys d'infantesa que la mare ens deia: «Quan l'alegria passa a la sala, la tristesa ja puja l'escala».

Sense rabejar-nos en el pessimisme: En la vida tothom passa per l'adreçador i, d'algun *socarró* de tant en tant, ningú no se n'escapa.

full diocesà | Solsona i Vic.....

DIRECTORS:

VIC: Josep Casals
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Júlia Ayala
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 06 19
C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 93 889 14 78 / Fax 93 88919 09

IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60

Nou Catecisme.....

Els bisbes de les diòcesis catalanes establiren, mitjançant un decret conjunt datat el 19 de juny del 2009, en conformitat amb el cànon 775,1 del Codi de Dret Canònic i a la Llum del Directori General per a la Catequesi, les següents disposicions: Que el Catecisme *Jesús és el Senyor* esdevé, a les diòcesis amb seu a Catalunya, el Catecisme a fer servir per a la iniciació a la vida cristiana dels infants entre 6 i 11 anys. Que els materials catequètics elaborats pel Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears (SIC) com a textos complementaris són instruments vàlids per a la catequesi en aquestes edats. Que aquest Catecisme *Jesús és el Senyor* s'estableix de manera

obligatòria a cadascuna de les diòcesis amb seu a Catalunya a partir del mes de setembre de l'any 2009.

Van prendre aquesta decisió amb la plena confiança que els rectors de parròquia, els sacerdots, els religiosos, els catequistes i totes les famílies continuaran essent testimonis de la fe de l'Església amb tota dedicació i responsabilitat, i que utilitzaran de forma adequada aquest nou Catecisme, que és expressió de la sol·licitud de l'Església envers la transmissió de la fe a les noves generacions. I ho feren complint amb la responsabilitat que tenen com a Pastors del Poble de Déu d'exposar la fe catòlica i seguint una llarga i rica tradició catequètica del nostre país.

Diumenge XXIII de durant l'any | Cicle B

Lectura del llibre del profeta Isaïes (35, 4-7a)
Digueu als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por: Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve a salvar. Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig, perquè l'aigua ha brollat a l'estepa, han nascut torrents en el desert; les terres xardoroses ara són estanys, el país de la set és ple de fonts d'aigua.

Salm responsorial (Salm 145)

Lloa el Senyor, ànima meva,

El Senyor es manté fidel per sempre, / fa justícia als oprimits, / dona pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos.

El Senyor dona la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts, / el Senyor estima els justos, / el Senyor guarda els forasters.

Manté les viudes i els orfes, / i capgirarà els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre; / és el teu Déu, Sió, per tots els segles.

Lectura de la carta de sant Jaume (2, 1-5)

Germans meus, vosaltres que creieu en Jesucrist, el

nostre Senyor gloriós, no heu de comprometre la vostra fe amb diferències entre les persones. Supposem que, mentre esteu reunits, entra un home ben vestit i amb un anell d'or, i entra també un pobre mal vestit. Si us fixàveu primer en el que va ben vestit i li dèieu: «Segui aquí, que estarà millor», però al pobre li dèieu: «Tu quedat dret o seu aquí, als meus peus», ¿no faríeu diferències entre vosaltres? ¿No seríeu homes que jutgen amb criteris dolents? Escolteu, germans meus estimats: ¿No sabeu que Déu ha escollit els pobres d'aquest món per fer-los rics en la fe i hereus del Regne que ell ha promès als qui l'estimen?

Lectura de l'evangeli segons sant Marc (7, 31-37)

En aquell temps, Jesús tornà del territori de Tir pel camí de Sidó, i se n'anà cap al llac de Galilea, passant pel territori de la Decàpolis. Li portaren un sord, que a penes sabia parlar, i li demanaren que li imposés les mans.

Jesús se l'endugué tot sol, lluny de la gent, li posà els dits a les orelles, escopí i li tocà la llengua, aixecà els ulls al cel, sospirà i li digué: «Efatà», que vol dir, «obre't». A l'instant se li obriren les orelles, la llengua se li deslligà i parlava perfectament. Jesús els prohibí que ho diguessin a ningú, però com més els ho prohibia, més ho explicaven a tothom, i no se'n sabien avenir. Deien: «Tot ho ha fet bé: fa que els sords hi sentin i que els muts parlin».

Per a poder parlar, abans s'ha d'escoltar | Pere Casas.....

Les persones que neixen sordes, també acostumen a ser mudes. L'oïda i la parla van tan unides que qui no escolta les paraules no pot parlar. Aquest problema, però, actualment s'ha pogut solucionar gràcies a la implantació d'un aparell darrere l'orella.

En el terreny d'una comunicació profunda amb els altres també és certa aquesta dita: «Per a poder parlar, abans cal escoltar».

Cosa que equival a dir, serà sempre molt difícil de parlar el llenguatge de l'amor o el llenguatge de la comprensió, si abans no hem sabut escoltar el clam dels qui sofreixen o dels qui tenen alguna que altra necessitat

al voltant nostre. Per a poder tenir una relació a fons amb les persones, hem de ser capaços d'escoltar-les llargament.

Tancar-se dintre de nosaltres mateixos és esdevenir sords i muts davant tants problemes i exclusions socials que pateix la nostra societat. I això, a més de no ser ni humà ni cristià, clama al cel.

**Fa que hi sentin els sords
i que els muts parlin**

Homenatge diocesà a la serventa de Déu Josefina Vilaseca i Alsina.....

Tindrà lloc el pròxim diumenge 13 de setembre a Horta d'Avinyó i Artés.

Serà presidit per Mons. Romà Casanova, bisbe de Vic.

Organitzat per les parròquies de Santa Maria d'Horta d'Avinyó, Santa Maria d'Artés i Sagrada Família d'Igualada.

El programa d'actes serà el següent:

A 2/4 d'11 del matí, missa dominical concelebrada a l'església parroquial del poble natal de la màrtir de la puresa, Santa Maria d'Horta d'Avinyó, on hi ha el seu sepulcre.

Acabada la missa, visita a la casa natal, cal Nasí, on es guarden records de la vida de la Josefina.

A les 6 de la tarda, a l'església parroquial d'Artés, acte d'homenatge presidit pel nostre bisbe Romà Casanova i Casanova.

Benvinguda a càrrec del rector, Mn. Josep Maria Mas i Busqué.

Representació de l'espectacle poètico-musical «Cel rogent», estrenat el passat 8 de febrer a l'església parroquial de la Sagrada Família d'Igualada. Es basa en una obra que, amb el mateix títol, va escriure Mn. Josep Maria Borràs i Codina, l'any 1953, a la qual ha incorporat nous textos Joan Vila i Prat.

Paraules finals del senyor bisbe i repartiment d'una estampa recordatori.

Constants en la pregària i fermes en l'esperança

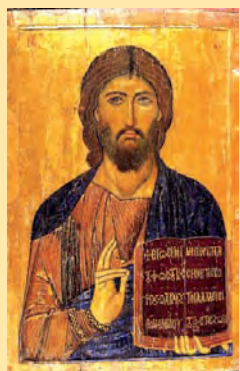
Mn. Vicenç Esmarats és el vice-postulador de la causa de canonització d'aquesta serventa de Déu. En el darrer número del *Butlletí informatiu sobre la vida i fama del martiri de la serventa de Déu Josefina Vilaseca i Alsina*, convida als lectors de l'esmentat butlletí a practicar les virtuts de constància i fermesa amb aquestes paraules:

En el Butlletí número 4, en l'escrit de portada que titulava «l'ara, què?», deia: *El que ens pertoca ara és pregar molt Déu que manifesti, si és per a millor glòria seva i bé de les ànimes, la seva voluntat de glorificació. Divulgar quant més puguem l'heroisme de la nostra màrtir de la puresa i demanar i fer demanar gràcies i favors per la seva intercessió.* Això és molt important de cara a la beatificació. Ara hi ha un cas a l'illa de Malta que si no es tracta d'un miracle, és una gràcia molt especial. S'està recollint el testimoni de metges i hospitals pels quals fou atesa la senyora que presenta el cas, que atribueix a la intercessió de la nostra estimada Josefina. Un cop recollit el material i sol·licitat el veredict de l'arxiepiscopat, serà enviat a Roma.

Hi ha qui ens objecta que avui es donen molts casos de dones i noies violades i assassinades en països en guerra o en conflictes racials. És un fet que no es pot negar i que lamentem com els qui més. Déu misericordiós i just sabrà jutjar cada cas.

Però el cas de Josefina no s'oposa ni és semblant a cap d'aquests casos: Una nena de 12 anys que està atemorida per les insinuacions que li fa el vaquer, i torna a Salabernada per obediència a la seva mare a qui no gosa explicar el seu problema; que, en un moment donat, es troba sola en aquella casa solitària car la mestressa ha anat a Artés, i se li presenta el futur agressor amb males intencions; que ella es resisteix amb tota l'energia de què és capaç contra un noi més fort; que vessa la sang per les dues ferides que li ocasionaran la mort; i que el motiu del seu refús és perquè és pecat el que li proposa. Això no es dona cada dia.

És això el que ens fa viure esperançats en el judici de l'Església.

Perquè he estudiat Ciències Religioses | Josep Escós i Sarsanedas, director de l'ISCRVIC

Un alumne m'explica que, cada vegada que, a petició d'algú, diu que estudia «ciències religioses» de nivell universitari, ha de donar raó del què fa i el perquè.

Si dius al interlocutor que estudies ciències orientals o meditació transcendental et felicitaran; si expliques que fas informàtica ho trobaran normal; acceptaran que estudiïs el món àrab o qualsevol ciència relacionada amb l'ecologia. Però si els dius que estudies Ciències Religioses et preguntaran: – / això? El món actual, tan lliure com sembla, està negat a la saviesa de segles i segles.

Em refereixo a la Teologia, Bíblia i Filosofia.

Aquestes són uns sabiduries que amb les quals es van establir els calendaris amb els que ens regim; una saviesa de la qual encara ens alimentem perquè ens ha donat l'herència de les grans festes, com Nadal, Pasqua, Festes Majors.. (inclòs el diumenge setmanal); uns coneixements que ens proporcionen moltes claus del llenguatge (el llatí i el grec i les paraules que utilitzem ens venen del món medieval cristià del qual encara respirem quan parlem).

En les ciències religioses ens familiaritzem amb uns grans relats (em refereixo als bíblics) dels que n'han viscut no sols els creients sinó els artistes i els grans escriptors. En les ciències religioses trobareu la raó de l'arquitectura del romànic (el noranta per cent) del gòtic

i de les grans catedrals. En les ciències religioses trobareu els sentit de la vida (mort, amor...) que s'ha donat en segles i segles de la fe dels creients.

Observareu que fins i tot els ateu, quan els demanes pels grans valors, et reciten (sovint sense adonar-se) l'Evangeli de pe a pa. L'Evangeli és com l'aire que respirem encara que no el veiem. Per això els que inicien els estudis queden admirats de les portes que se'ls obren. Cada vegada hi ha més gent que s'interessen per aquests estudis i per la bellesa que contenen.

En el nostre Institut Superior de Ciències Religioses que Vic té l'honor d'acollir al edifici del seminari, a més de la Teologia, la Filosofia i la Bíblia hi podreu estudiar temes oberts a altres religions que són majoritàries en els emigrants de la nostra comarca (em refereixo al món islàmic), introducció a la bioètica i antropologies (que són estudis de l'home/dona) des de la perspectiva filosòfica i teològica.

 Institut Superior de
Ciències Religioses
de Vic

El catecisme | Romà Casanova, bisbe de Vic

Comença un nou curs pastoral amb una novetat important. Els bisbes amb seu a Catalunya hem signat un decret conjunt, en data del 19 de juny d'aquest any, en què establím en totes les nostres diòcesis el catecisme Jesús és el Senyor com a obligatori per a la iniciació sacramental dels infants de les nostres parròquies i comunitats a partir del setembre de l'any 2009.

Aquesta és una gran novetat que pot xocar amb la possibilitat que cada parròquia i cada rector facin la seva catequesi amb els materials que ells creguin més convenients. Sembla com si la capacitat creativa quedés ofegada. A més, és clar, per la llei de la inèrcia ens costa a tots de canviar els hàbits, i és que ens sentim més còmodes amb el material que sempre hem utilitzat i que ens va prou bé.

Totes aquestes objeccions tenen la seva raó, però us demano com a pastor d'aquesta diòcesi que acolliu amb confiança el nou catecisme Jesús és el Senyor que us ofereixo en compliment del deure que tinc, com a successor dels apòstols, d'oferir l'Evangeli de Jesucrist a tots. De manera concreta, el Codi de Dret Canònic, que ens ajuda a viure en la comunió entre nosaltres i en la comunió de l'Església, ens diu que «correspon al bisbe diocesà dictar normes sobre la catequesi i procurar que es disposi d'instruments adequats per a la aquesta, àdhuc editant un catecisme, si sembla oportú» (núm. 775).

Les nostres diòcesis tenen una gran tradició catequètica, tant en els temps recents com en el passat, amb la publicació de materials i de catecismes per part dels

bisbes diocesans. Seguint l'encàrrec del Directori General per a la Catequesi, la Conferència Episcopal Espanyola, de la qual tots els bisbes catalans formem part, ha treballat en l'elaboració d'un catecisme per als infants, tenint en compte el Catecisme de l'Església Catòlica i el seu Compendi. El resultat, com diem en el decret abans esmentat, «és un catecisme que conté l'exposició íntegra de la fe, adaptada als més petits; està estructurat al voltant del Credo i s'articula segons les quatre dimensions de la vida cristiana: creure, celebrar, viure i pregar, tenint com a centre Jesucrist, el Senyor; introdueix l'infant en l'experiència de la vida cristiana; inicia en la celebració dels sacraments i ofereix el llenguatge comú de la fe que ens transmet l'Església».

Per això us ofereixo, als rectors de les parròquies, catequistes, pares, infants, aquest catecisme, com el «meu» catecisme per a vosaltres. Aquest catecisme ha de ser l'instrument necessari per a transmetre la fe de l'Església als infants de la nostra diòcesi. El Secretariat Interdiocesà de Catequesi, de gran experiència de treball en comú de les diòcesis de Catalunya i Balears, ha preparat materials complementaris, tant per als catequistes com per als infants, que fareu bé d'utilitzar. El segell personal de cada rector i de cada catequista també l'heu d'aportar, perquè –com sabeu bé– en la catequesi el primer sempre són les persones: els infants o joves o adults que la reben i el catequista, pel cor del qual passa la fe de l'Església que el porta a Jesús, el Senyor, el qual vol trobar-se personalment amb cada un de nosaltres.

Breus

► **El P. Bernabé Dalmau, monjo de Montserrat**, acaba de publicar el llibre *Al capvespre t'examinaran en l'amor. Confessions*. Amb una frase manllevada a sant Joan de la Creu com a títol i inspirant-se en la cèlebre obra de sant Agustí, l'autor fa una presentació d'un seguit de temes referents a la vida cristiana, il·lustrats amb experiències auto-biogràfiques. El P. Dalmau és director de la revista *Documents d'Església* i la seva col·laboració ha sovintejat moltes vegades a les pàgines del nostre Full. El llibre és editat per Publicacions de l'Abadia de Montserrat i pertany al núm. 177 de la col·lecció Saurí.

► **A la Casa d'Espiritualitat del Miracle**, aquest cap de setmana (del 4 al 6) té lloc una trobada sobre el tema *Pregar*

amb l'Església d'Orient. A final de mes, del 25 al 27 de setembre, es farà un taller d'aprofundiment del món dels somnis i al seu sentit com a eina de creixement personal, a càrrec dels PP. Antoni Pou i Ramon Ribera, monjos. I, a primers d'octubre, els dies 3 i 4, hi haurà un recés-taller per començar el curs al fil de l'evangeli de Marc. Per a informació i inscripcions, tel. 973 48 00 02 / casespi@santuarielmiracle.com

► **La parròquia de Sant Julià de Vilatorrada** organitza un viatge als santuaris de Fàtima i Guadalupe, en la primera setmana d'octubre: del dilluns dia 5 al dissabte dia 10. El preu per persona és de 540 euros. Per a més informació, telefonar a la parròquia: 93 886 80 18.

Agenda litúrgica de la setmana

6 ■ Diumenge XXIII de durant l'any / B. Sant Faust, màrtir.

Lectures: Isaïes 35,4-7a / Salm 145 / Jaume 2,1-5 / Marc 7,31-37

Litúrgia de les hores: Setmana III

7 ■ Dilluns. Santa Regina, màrtir. Sant Jocelí, bisbe.

Lectures: Colossencs 1,24-2,3 / Salm 61 / Lluç 6,6-11

8 ■ Dimarts. El Naixement de la Verge Maria. Sant Adrià, màrtir (†304).

Lectures: Miquees 5,1-4a / Salm 12 / Mateu 1,1-16.18-23

9 ■ Dimecres. La Mare de Déu del Claustre. Sant Pere Claver, prevere (†1654).

Lectures: Colossencs 3,1-11 / Salm 144 / Lluç 6,20-26

10 ■ Dijous. Beats Domènec Castellet (1592-1627), Lluís Eixarc (†1628) i Jacint Orfanell (†1622), màrtirs.

Lectures: Colossencs 3,12-17 / Salm 150 / Lluç 6,27-38

11 ■ Divendres. Beat Bonaventura Gran, religiós (†1684).

Lectures: 1 Timoteu 1,1-2.12-14 / Salm 15 / Lluç 6,39-42

12 ■ Dissabte. El Santíssim Nom de Maria. Beat Miró de Tagament (s.XII).

Lectures: 1 Timoteu 1,15-17 / Salm 112 / Lluç 6,43-49

13 ■ Diumenge XXIV de durant l'any / B. Sant Joan Crisòstom, bisbe i doctor de l'Església (347-407). Sant Amat, abat (†c.630).

Lectures: Isaïes 50,5-9a / Salm 114 / Jaume 2,14-18 / Marc 8,27-35

El nou catecisme «Jesús és el Senyor»

Delegacions diocesanes de Catequesi de Solsona i Vic.....

introducció, l'anunci dels temes i una conclusió doctrinal, en fórmules de fe, vida comunitària i vida cristiana.

temes, dels quaranta-quatre que hi trobem, s'ofereix *el nucli o «pinyol»* del tema respectiu, resumit en una o tres idees segons el tema, *una narració, una citació bíblica*, en la majoria dels temes, *una pregària*, gairebé en tots, i *un resum*.

Al final del llibre hi ha les fórmules de fe del Crec en un Déu, els Sagraments, els Mramaments i el Parenostre. Hi trobem també pregàries de fe, de

celebració, de vida, pregàries adreçades a Déu, a la Mare de Déu i per a diversos moments del dia i de la vida.

Al final hi consten les grans festes cristianes, seguint l'any litúrgic.

El Primer Quadern

És el llibre de treball de l'infant per al primer any. Té set nuclis temàtics dins dels quals hi ha vint-i-quatre temes. La pedagogia triada pel SIC segueix l'any litúrgic.

Al començament de cada gran tema hi ha un cant, que recorda el tema i el temps litúrgic. Els vint-i-quatre temes ofereixen material per fer la sessió de catequesi, ja sigui per centrar el diàleg, ja sigui per recordar o aprofundir el que s'ha trobat en la recerca. Normalment cada tema té dues planes. N'hi ha, però, de quatre i de sis.

En cada tema hi ha tres apartats: *prega, parlem amb els de casa i recorda*.

Al final del quadern hi ha pregàries que cal anar aprenent per ajudar a ser amics de Déu i pensar en Ell, com feia Jesús i fan els creients.

Guia per als catequistes I

És el llibre clau per unir el Catecisme i el Primer Quadern. Això vol dir que l'infant ha de tenir el Catecisme i el Quadern.

Introducció

El dia 1 de juliol, a 2/4 de 5 de la tarda, al Seminari de Barcelona, amb la presència dels senyors bisbes de Catalunya i les Illes Balears que hi van poder assistir, es presentà el nou Catecisme en la seva versió catalana. Aquest Catecisme, que ha estat elaborat pels Bisbes de tot Espanya, és una síntesi del que creiem els cristians. Té com objectiu fer un primer anunci de la fe als infants i possibilitar la seva trobada personal amb Jesucrist i amb Déu. Si aquesta trobada ens fa amics de Jesús Ressuscitat i de Déu, aleshores cal seguir Jesús en la seva manera de viure, fiar-nos de Déu i voler fer sempre el que Ell vol. D'això en diem creure.

El Catecisme

No és el llibre de la sessió de catequesi, com estàvem acostumats. És el llibre que presenta una síntesi de fe i dóna mitjans per poder arribar cadascú a viure-la a través d'una trobada amb Jesús Ressuscitat i amb Déu i confrontar-la en la seva explicació i formulació.

El llibre té deu grans unitats en forma de blocs temàtics i un total de quaranta-quatre temes. La programació triada des del SIC (Secretariat Interdiocesà de Catalunya i les Illes) distribueix aquests temes en dos anys.

Cadascun dels deu blocs temàtics consta d'una

La Guia està estructurada com el Primer Quadern: Set nuclis temàtics i vint-i-quatre temes. En cadascun dels set nuclis temàtics és prevista una trobada amb els pares per ajudar-los a acompanyar els seus fills en els temes que aniran fent.

En cadascun dels temes hi trobem quatre planes. Les dues primeres expliquen el tema del catecisme al qual es fa al·lusió. Hi trobem: el nucli o *«pinyol»* del tema, la vida dels infants, continguts, acollir la Paraula de Déu i caminar al pas de l'any litúrgic, que passa al començament de la tercera pàgina.

L'altre part de la tercera pàgina exposa *les quatre tasques diferencials* de la catequesi, que són:

- *Conèixer la fe*, que implica la trobada amb Jesús Ressuscitat i amb Déu.

- *La litúrgia* o celebració d'aquesta trobada.

- *La vida del deixeble*, canvi provocat per la trobada.

- *La pregària*, que és la continuació i la intensificació de la trobada.

- *les dues tasques rellevants*, que són:

- *La comunitat viva de fe*, per compartir la vivència de la trobada i continuar-la.

- *La missió*, que és comunicar a d'altres l'experiència que vivim de sentir-nos acompanyats per Déu Amor: Pare, Fill i Esperit Sant, perquè d'altres, que vulguin, puguin gaudir d'aquesta experiència de joia i d'alegria que sentim.

A la quarta plana hi ha els passos a seguir per fer la sessió de catequesi. Són una orientació bastant completa per el desenvolupament del tema.

Conclusió

Una gran virtut del nou Catecisme, a més d'altres, és resumir el tema en una o tres idees, que en diem *el pinyol*.

Dóna moltes possibilitats. Crec que tots els que fem catequesi hauríem de llegir i comprendre molt bé aquest *pinyol*. A continuació hauríem de preguntar-nos quina vivència o experiència en tenim, car ningú pot ajudar a d'altres a fer un camí, si ell no l'ha fet abans. Caldria, a més, preguntar-se quines experiències en poden tenir aquells a qui vull fer la catequesi, per poder organitzar, a continuació, el diàleg de recerca que ha de fer possible el camí per arribar a descobrir i viure *el pinyol* del tema.

La catequesi no consisteix a transmetre coneixements, sinó a facilitar una trobada, ja que creure és fiar-se i ser amic d'algú.

L'objectiu de la catequesi és creure en Jesús Ressuscitat i en Déu, és fiar-se'n i voler fer sempre la seva voluntat. És ajudant a fer una recerca, anant d'una experiència a una altra i comptant sempre amb l'ajuda de l'Esperit, que la catequesi i l'objectiu que es busca és possible.

Una estona de pregària, de parlar-ne amb Jesús i demanar l'ajuda de l'Esperit crec que és necessària, si es vol fer bé la catequesi, ja que nosaltres només ajudem a que Jesucrist i Déu és trobin amb els que catequitzem. Aquest, penso, que és el gran canvi que el nou Catecisme i els materials que hem preparat les diòcesis de Catalunya i les Illes Balears ens proposen. No és res nou, però, cal fer-ho. Llavors, no es troba gens rar que hi hagin quatre tasques diferencials i dues de rellevants. Els conceptes analitzen la vida i la trituren; en canvi la vida es manifesta unida dins d'una diversitat de matisos, com el cos humà que té molt membres, però és un sol cos, en llenguatge de sant Pau.

La trobada amb Crist Ressuscitat i amb Déu, com totes les vivències, són subjectives i cal objectivar-les. Per això, les formulacions de fe que el Catecisme posa, al final dels temes i del Catecisme, ajuden a objectivar les nostres vivències i experiències de fe, a expressar el que sentim i vivim, com hi ajuda la Paraula de Déu, la comunitat parroquial de fe viva i l'Església. Tenim intel·ligència i cal raonar el que vivim i creiem.

Rebem, doncs, amb alegria el Catecisme, el Primer Quadern i la Guia per als catequistes I i que ens ajudin a donar nova vida a la nostra vida de fe i a l'Església.